

[Oluf Johansen.]

ordning giver den højtærede finansminister en lille startkapital; i så fald skal den være ham vel undt. Jeg anbefaler på mit partis vegne de to lovforslag til vedtagelse.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Jeg takker samtlige ordførere, fordi de kan tilsi-ge deres partiers medvirken til gennemførelsen af lovforslaget. Men en lille ordveksling, der fandt sted imellem det ærede medlem hr. Grue-Sørensen og det ærede medlem hr. Korsgaard, giver mig anledning til at gøre et par bemærkninger.

Forholdet har jo hidtil været det, at man har måttet købe hjemmemarkedskreaturerne på eksportmarkederne til eksportprisen, og igennem eksportprisen opnåedes verdensmarkedsprisen på huderne; og når nu slagteren købte et kreatur i konkurrence med salg af kreaturer til verdensmarkedspris på huder og kød, så måtte han have tilladelse af prismyndighederne til at lægge på kødet, hvad der tabtes ved afleveringen af huden til den gældende maksimalpris. Det har varieret fra 90 op til 130 kr.

Forholdet er altså det, at det er i virkeligheden kødspiserne — der har været så mange mærkelige ting i denne ordning —, der har betalt en højere pris af hensyn til, at man derigennem skulle skaffe sig selv og andre en billigere pris på fodtøj. Det var i virkeligheden en uholdbar ordning, og efterhånden som kødpriserne steg, var det ikke til at undre sig over, at husmødrene, når de købte en smule kød hos slagteren, blev helt forfærdede over, at de måtte betale til skosåler, samtidig med at de betalte kødet.

Men man må jo være opmærksom på, at på de kreaturer, der er slagtet på hjemmemarkedet, har landbrugerne ikke tabt noget, for der har de fået lige så meget for kreaturerne samlet, som de fik for de kreaturer, de eksporterede. En helt anden sag er, at der var mange andre kilder til tab for dem. Der var spædekælvene, der var fedekælvene, der var hestehuderne, der var destruktionskreaturerne. Det føltes meget hårdt, at når en mindre landmand mistede et kreatur og kunne sælge kadaveret til forarbejdning af kød- og benmel og derigennem måske indvinde nogle få tikronesedler, opnåede han en pris på omkring 30 kr. for huden, knap nok endda maksimalprisen, skønt denne hud var måske 130—135 kr. værd. Det vil med andre ord sige, at når folk mistede kreaturer og havde tab forbundet med det, så kom staten og sagde: det er kedeligt for dig, at du har mistet dit kreatur, men du må være klar

over, at af de 160—170 kr., du kan få for kadaveret, må du pænt aflevere 100 kr. eller mere til staten. Den ordning har givet anledning til forstælig irritation, som har været meget ubehagelig. Jeg anser det for en kæmpefordel, at vi er kommet af med den, og jeg anser det for givet, at hvilken regering vi end får, så får vi aldrig en regering, der har mod til at gennemføre en tilsvarende ordning, det tør jeg bestemt sige.

Den afgift, der skal svares under de øjeblikkelige forhold — det kan komme til at variere; eftersom hude- og kødpriserne kommer til at ligge i fremtiden —, og som træder i kraft i morgen, vil jo medføre, at der må gives en afgift på 19 kr. 50 øre—20 kr. for et kreatur af mellemklassen, der vejer ca. 500 kg levende vægt; og når der skal gives en sådan afgift, vil kødprisen selvfølgelig falde, for slagteren herhjemme får jo lejlighed til at købe i konkurrence med eksportøren, efter at han har betalt afgiften. Der-ved skulle kødprisen falde 8 øre pr. kg. Men det er jo meget mere, der er tale om, nemlig tillige et fald i kødprisen, fordi kødspiserne nu ikke længere skal betale til skosåler og overlæder, når de køber kød. Det drejer sig om 29 øre pr. kg, som med de nuværende priser vil komme frem ved faldet i kødprisen; og lægger vi disse 8 øre til, som man opnår i prisfald ved eksportafgiften, kommer vi til de 37 øre, som en af de ærede ordførere nævnte, og der kan slet ikke være nogen tvivl om, at kødprisen vil falde med det beløb straks.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg takker de ærede ordførere for den tilslutning, der er givet til det af mig forelagte lovforslag.

Det ærede medlem hr. Carl M. Nielsen gjorde den bemærkning, at der formentlig ville komme et lovforslag om en rabatordning for fodtøj. Jeg tror, det er tanken, at handelsministeren vil søge en bevilling gennem finansudvalget til afholdelse af de til en sådan rabatordning fornødne udgifter. Det er vist den praksis, man plejer at anvende.

Det ærede medlem hr. Korsgaard spurgte, om det var muligt at føre den fornødne kontrol med, at de virksomheder, der ligger med afgiftspligtige varer i morgen tidlig, nu også kommer til at betale den foreslåede afgift. Det er naturligvis klart, at der er et kontrolproblem vedrørende gennemførelsen af denne lov. Jeg henviser til lovforslagets § 13, hvorefter salg og udlevering af afgiftspligtige varer standses indtil den 28. maj,